

For Venstre er det vigtigt, at forbrugernes sundhed kommer i højsædet, og vi tror altså på, at det skal være et generelt forbud og ikke sådan nogle afladsafgifter, der skal være med til at sikre sundheden. Men vi vil arbejde positivt med forslaget under udvalgsbehandlingen og så se, hvilken løsning, vi kan finde frem til.

Lene Espersen (KF):

Da der jo er tale om en genfremsættelse, kan det ikke komme bag på nogen, at Det Konservative Folkeparti har de samme synspunkter, som vi havde sidste gang.

Vi støtter generelt bestræbelserne på at nedbringe forbruget af vækstfremmere i landbruget, og vi anbefaler først og fremmest, at der på EU-plan arbejdes for et totalt forbud mod brugen af antibiotiske vækstfremmere.

Der er allerede blevet gennemført et forbud mod brug af Avoparcin på EU-plan, og et lignende forbud er på vej for Virginiamycin. Så den af regeringen førte linje indtil videre, hvor man via videnskabelig dokumentation tvinger et forbud igennem for de antibiotiske typer, er efter konservativ opfattelse den rigtige vej at gå. Her mener vi ikke at afgifter er effektive nok. Vi synes derfor også, det er en dårlig model, regeringen lægger op til.

Der skal ikke herske tvivl om, at forbruget af vækstfremmere skal nedbringes, men det er ikke nødvendigt, at det sker ved en drastisk forværring af dansk landbrugs konkurrenceevne.

For det første vil afgifter jo ikke fjerne vækstfremmere fra køledisken, men alene skade danske landmænds konkurrenceevne. For det andet vil den meget klare og flotte profil, som Danmark hidtil har haft, hvor vi har brugt videnskabelige resultater til at gennemtvinge EU-forbud mod vækstfremmere, blive mudret i EU-sammenhæng af, at vi i stedet omgår EU-forbudet mod nationale særordninger ved at lave afgittpakker.

Jeg skal heller ikke undlade at beklage, at landbrugspolitikken i større og større omfang dirigeres fra Skatteministeriets kontor. Det gavner hverken det danske miljø eller den danske beskæftigelse.

Vi anerkender, at det, regeringen vil, er at nedbringe brugen af vækstfremmere, men Det Konservative Folkeparti havde hellere set, at man havde fulgt rådgivningen fra det udvalg,

som fødevareministeren selv nedsatte, og som kom med en flere hundrede sider lang rapport i maj 1997.

Udvalgets klare konklusion var, at der skulle etableres en registrerings- og rådgivningsordning, der skaber incitament til at begrænse forbruget af vækstfremmere. Det vil med andre ord sige, at de landmænd, der stadig væk har et overdrevent forbrug, skulle have hyppige besøg af konsulenter.

Sådan nogle koster selvfølgelig penge, men man skulle simpelt hen vejlede landmændene til at få mere styr på deres forbrug af vækstfremmere og ad den vej, ved pædagogikkens magt, forsøge at nedbringe forbruget. Og jeg kunne godt tænke mig under udvalgsbehandlingen at få en dybereliggende begrundelse for, at regeringen ikke har fulgt det udvalgs anbefaling, som man selv nedsatte om dette emne.

Endelig vil jeg også understrege, som også Venstres ordfører har gjort det, at regeringen jo altså i nogen grad allerede er blevet overhalet indenfor af landbruget, idet både Danske Slagterier, fjerkræbranchen og kvægsektoren jo allerede har iværksat forskellige initiativer, som vil reducere brugen af vækstfremmere ganske betragteligt.

Det Konservative Folkeparti er derfor kritisk over for det foreliggende lovforslag, men vi er meget villige til med mange af de andre instrumenter, som regeringen allerede har brugt, at gøre, hvad vi kan for at nedbringe brugen af vækstfremmere og også for at arbejde endnu mere aktivt på EU-plan for at få et generelt forbud mod brugen af vækstfremmere.

(Kort bemærkning).

Erik Mortensen (S):

Det, der bringer mig op, er sådan set den model, hvor fru Lene Espersen efterspørger: Hvorfor ikke se på sagen fra den pædagogiske side? Det synes jeg i og for sig er en ganske udmærket vinkel på det hele. Men nu, hvor landbruget selv via slagterierne indfører økonomiske sanktioner over for dem, der ikke kører løbet rent, må mit spørgsmål så være: Hvorfor bruger man ikke pædagogikken dér? Men selv om organisationen selvfølgelig er en anden, kører man dér nøjagtig den samme model, som vi gør, og hvis pædagogikken skulle være i højsædet, burde man da netop satse på den i fagets egne rækker.